

คู่มือการตัดสิน

กีฬาจู้ดบอล

WoodBall

สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กติกาการตัดสิน Wood Ball

สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กติกาการตัดสิน Wood Ball

สหพันธ์วู้ดบอลนานาชาติ

พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2557

จำนวนพิมพ์ 7,000 เล่ม

จัดทำโดย กลุ่มวิจัยและพัฒนา สำนักการกีฬา
กรมพลศึกษา

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

154 ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน

กรุงเทพมหานคร 10330

www.dpe.go.th

พิมพ์ที่ สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกฯ

2/9 ซอยกรุงเทพ-นนทบุรี 31 เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ

โทร. 0 2587 3137 ต่อ 117

โทรสาร 0 2587 3137 ต่อ 103

คำนำ

กีฬาฟุตบอล เป็นกีฬาทางเลือกสำหรับผู้สนใจที่จะนำมาเล่น ออกกำลังกายหรือแข่งขัน ซึ่งเป็นชนิดกีฬาที่เล่นง่ายแต่ได้รับความสนุกสนาน ทำให้ร่างกายแข็งแรง มีสมาธิ และอุปกรณ์มีราคาไม่แพงมาก สามารถเล่นได้ตั้งแต่เด็กจนถึงผู้สูงอายุ กติกาการตัดสินฟุตบอลเล่มนี้ได้จัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งที่ 2 โดยครั้งแรกที่ทางกรมพลศึกษาจัดพิมพ์ขึ้นนั้นหมดอย่างรวดเร็ว และยังคงมีผู้สนใจมาขอรับอีกเป็นจำนวนมาก ทำให้กรมพลศึกษาต้องจัดพิมพ์ขึ้นเป็นครั้งที่ 2 และได้รวบรวมเนื้อหาบางส่วนให้มีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้น

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่ากติกาการตัดสินกีฬาฟุตบอล จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจทั้งเด็ก เยาวชน ประชาชน นักกีฬา ตลอดจนผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินทุกท่าน ดังวิสัยทัศน์ที่ว่ากรมพลศึกษาเป็นองค์กรนำด้านการพลศึกษา สร้างความสุขเพื่อมวลชน

สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
ภาค 1	
กีฬาวู้ดบอล (Wood Ball)	7
กำเนิดกีฬาวู้ดบอล	7
กำเนิดกีฬาวู้ดบอลในประเทศไทย	9
ข้อเสนอแนะสำหรับผู้หัดเล่นกีฬาวู้ดบอล	13
เทคนิคสำคัญในการเล่นกีฬาวู้ดบอล	13
ทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาวู้ดบอล	14
ภาค 2	
กฎ กติกา วู้ดบอล	26
ภาค 3	
การให้สัญญาณมือของผู้ตัดสินกีฬาวู้ดบอล	49
ใบบันทึกคะแนนวู้ดบอล	55
คณะผู้จัดทำ	57

1 คาร

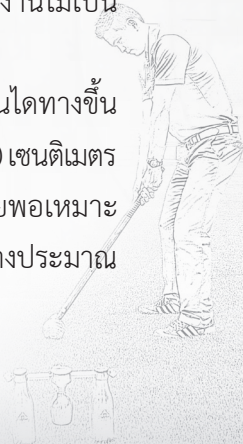
กีฬาฟุตบอล (Wood Ball)

กำเนิดกีฬาฟุตบอล

ฟุตบอลเป็นกีฬาใหม่ ซึ่งนายเวิง หมิง ฮุย (Mr.Ming-Hui Weng) ชาวไต้หวันเป็นผู้คิดประดิษฐ์ขึ้น ในต้นปี พ.ศ. 2533 นายเวิง หมิง ฮุย อยากให้คุณพ่อของเขาที่มีสถานที่ออกกำลังกายที่ประกอบไปด้วยสวนดอกไม้ เขาได้ซื้อที่กว้างริมภูเขาแห่งหนึ่งที่อยู่ในเมืองไทเป (Taipei) และได้วางแผนปรับปรุงที่ดินสำหรับปลูกต้นไม้ดอกไม้ ต่อมาสถานที่แห่งนี้เองได้กลายเป็นสนามฟุตบอลแห่งแรก โดยมีชื่อว่า ไห่ ฮั่ว หยวน (แปลว่า สวนหลังบ้าน)

ก่อนหน้านี้ นายเวิง หมิง ฮุย ชอบเล่นกอล์ฟ แต่มีความรู้สึกว่าการเล่นกีฬาอล์ฟมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ดังนั้น นายเวิง จึงเริ่มคิดที่จะประดิษฐ์อุปกรณ์ง่าย ๆ ขึ้นมา เพื่อให้ตนเองสามารถตีลูกบอลในบริเวณเนินเขาที่สวยงามของตนเองได้อย่างมีความสุข สิ่งที่จะประดิษฐ์นี้ต้องมีความกลมกลืนกับธรรมชาติ น่าจะทำมาจากไม้ เพื่อจะได้เหมาะสมกับสถานที่ที่สวยงาม แวดล้อมด้วยต้นไม้และดอกไม้แห่งนี้ เขาได้พยายามออกแบบครั้งแล้วครั้งเล่า อุปกรณ์ที่ได้ก็ยังมีรูปร่างและการใช้งานไม่เป็นที่ถูกใจอยู่ดี

วันหนึ่ง นายเวิง หมิง ฮุย สังเกตเห็นว่า ที่จับราวบันไดทางขึ้นหัวเสามีลักษณะกลมและทำด้วยไม้ มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 10 เซนติเมตร ขนาดของหัวเสาสามารถหยิบจับขึ้นด้วยมือเดียวได้อย่างสบายพอเหมาะ กับมือ จึงตัดสินใจว่า ลูกบอลที่คิดทำขึ้นมาควรมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ

10 เซนติเมตร (ปัจจุบันใช้ลูกบอลที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 9.5 เซนติเมตร) ซึ่งเป็นที่มาของคำว่าวู้ดบอล วู้ด (Wood) แปลว่าไม้ ส่วนบอล (Ball) แปลว่า ลูกกลม ๆ Wood Ball จึงแปลว่า ลูกกลม ๆ ที่ทำด้วยไม้ หรือลูกบอลไม้ หรือเรียกทับศัพท์ว่า ลูกวู้ดบอลนั่นเอง ส่วนรูปร่างของไม้ที่ใช้ในการตี นายเวิง หมิง ฮุย ได้ความคิดมาจากชาวเดปียร์ ถ้านำชาวเดปียร์มาทำเป็นหัวไม้ไว้สำหรับตีลูกวู้ดบอลคงเหมาะ แต่เป้าหมายในการตีลูกยังไม่สามารถออกแบบได้ ถ้าหากชุดหลุมเหมือนหลุมกอล์ฟ ต้องมีน้ำขังอยู่ในหลุมอย่างแน่นนอนเพราะหลุมต้องใหญ่และดินในสวนจะเป็นดินไม่ชุ่มน้ำ ย่อมไม่เหมาะในการเล่น ส่วนเป้าหมายนั้นควรติดตั้งและสามารถย้ายที่ไปตามที่ต่าง ๆ ของสนามได้ง่ายและสะดวก หากนำประตูฟุตบอลมาประยุกต์ สองเสาของประตูฟุตบอลใช้ขุดไม้มาแทนสองข้าง ส่วนด้านล่างของขุดไม้ไม่มีตะปูยาว 20 เซนติเมตร จะทำให้สามารถติดตั้ง เคลื่อนย้ายประตูไปตามที่ต่าง ๆ ของทุ่งหญ้าได้สะดวก โดยปักประตูลงได้บนดินทันที ตาข่ายของประตูใช้ถั้วไม้แทน เมื่อลูกวู้ดบอลผ่านประตูมีถั้วไม้ที่คว่ำอยู่ตรงกลางจะถูกตีขึ้นไปข้างบน มีลักษณะคล้ายการชนแก้วฉลองการเข้าประตู หมายถึง ความสำเร็จ

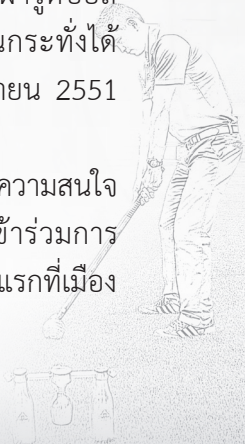
ในการออกแบบและทดลองปรับปรุงลูกวู้ดบอล ไม้ตี และประตูนี้ ได้ใช้เวลาประมาณ 2 ปี หลังจากนั้น นายเวิง หมิง ฮุย ได้เชิญเพื่อน ๆ มาเล่นวู้ดบอลที่ “โฮ ฮัว หยวน” มักจะมีคำถามเสมอ ๆ ว่า การเล่นกีฬาชนิดนี้ได้มาจากประเทศใด สนุกมาก เป็นสิ่งที่นายเวิง หมิง ฮุย ตีใจและภูมิใจมากกับชนิดกีฬาใหม่ที่ได้ประดิษฐ์ขึ้นมาแต่ก็กังวลใจ เพราะกีฬาประเภทที่เล่นด้วยลูกบอลมักจะประดิษฐ์คิดค้นมาจากชาวต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ นายเวิง หมิง ฮุย จึงตัดสินใจว่าจะนำกีฬาวู้ดบอลที่ตนค้นพบออกเผยแพร่ไปทั่วโลก เขาจึงได้จัดตั้งสมาคมวู้ดบอลไทเปขึ้น (The Chinese Taipei Woodball Association หรือ CTWA) เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2536 โดยหวังว่าจะนำกีฬาวู้ดบอลออกเผยแพร่ไปทั่วโลกและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป และเพื่อให้ทั่วโลกได้รับรู้ว่ากีฬาประเภทบอลชนิดนี้ประดิษฐ์ขึ้นโดยชาวจีน

กำเนิดกีฬาวู้ดบอลในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2538 เป็นช่วงเวลาที่ ดร.พัฒนาชาติ กฤติบวร ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่นได้ต้อนรับคณะผู้มาเยี่ยมจากประเทศไต้หวัน นำโดย ดร.ฟิลิปส์ เซ็ง (Phillip Chung) ซึ่งมีสัมพันธ์เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนในระดับปริญญาเอก ณ มหาวิทยาลัยนิวเม็กซิโก (University of New Mexico) ประเทศสหรัฐอเมริกา ดร.ฟิลิปส์ เป็นผู้นำ Mr.Weng Ming Hui และคณะบริหารมาสาธิตวิธีการเล่นกีฬาชนิดใหม่ของไต้หวัน ซึ่งเรียกว่า Woodball ดร.พัฒนาชาติ มีความสนใจในกีฬานี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากเห็นว่า เล่นได้ง่าย กฎ กติกาไม่มีความยุ่งยาก และสามารถเล่นได้ทุกเพศ ทุกวัย ต่อมาทางประเทศไต้หวันได้มีหนังสือเชิญมายังกรมพลศึกษา (หน่วยงานในขณะนั้น) ต่อมาเปลี่ยนเป็น สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ และปัจจุบันได้เปลี่ยนกลับไปเป็นกรมพลศึกษาดังเดิม) ให้ไปดูงาน ณ ประเทศไต้หวัน โดยมี รศ. ดร.ทองคูณ หงส์พันธุ์ (ตำแหน่งรองอธิบดีในขณะนั้น) เป็นหัวหน้าคณะการไปดูงานด้านพลศึกษาดังเดิม ในครั้งนั้น ทำให้ ดร.พัฒนาชาติ กฤติบวร เห็นการเล่นวู้ดบอลอย่างแพร่หลายในประเทศไต้หวัน โดยเฉพาะภายในสวนสาธารณะต่าง ๆ ทำให้เล็งเห็นว่า กีฬานี้สามารถช่วยส่งเสริมสุขภาพได้ทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย ดังนั้น เมื่อกลับมาท่านจึงได้จัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับกีฬาวู้ดบอลเป็นครั้งแรก ณ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น ในปี พ.ศ. 2538 ซึ่งมีบุคลากรจากโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดใกล้เคียงเข้าอบรม จึงนับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของกีฬาวู้ดบอลในประเทศไทย และได้มีการเผยแพร่มาเป็นลำดับต่อมาจนกระทั่งได้ก่อตั้งเป็นสมาคมวู้ดบอลแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2551 โดยมี ดร.พัฒนาชาติ กฤติบวร เป็นนายกสมาคมคนแรก

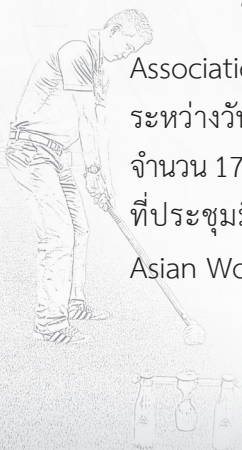
ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ดร.พัฒนาชาติ กฤติบวร ท่านมีความสนใจในกีฬาวู้ดบอล ท่านได้นำนักกีฬาวู้ดบอลจากประเทศไทยเข้าร่วมการแข่งขันในประเทศต่าง ๆ ในแถบเอเชียหลายครั้ง โดยเริ่มครั้งแรกที่เมือง

กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 9 - 12 สิงหาคม 2541 มีนักกีฬาทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขัน 8 คน เป็นทีมชาย 1 ทีม หญิง 1 ทีม และระหว่างวันที่ 1 - 5 กันยายน 2541 ในปีเดียวกันได้จัดส่งทีมชาย 1 ทีม เข้าร่วมการแข่งขันที่เมืองเซียงหยาง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน หลังจากนั้นประเทศไทยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันไทยแลนด์ วั้ดบอลอินวิเตชั่น (Thailand Woodball Invitation Championship) ที่สนามโรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี มีนักกีฬาจากต่างชาติเข้าร่วม ได้แก่ ไต้หวัน สาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง สิงคโปร์ และมาเลเซีย ในระหว่างวันที่ 24 - 29 พฤศจิกายน 2541 นั้นด้วย ได้สร้างความประทับใจให้กับชาวต่างชาติ และทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักยิ่งขึ้น นับเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวที่ดีอีกทางหนึ่ง

ในปี พ.ศ. 2542 ได้นำนักกีฬา 21 คน จากภาครัฐและเอกชน ที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขัน 1999 International Woodball Invitation Championship ที่เมืองไทเป ประเทศไต้หวัน ในระหว่างวันที่ 24 - 29 พฤษภาคม ในครั้งนั้นทีมชายนำโดยรองอธิบดีกรมพลศึกษา นายทรงสวัสดิ์ ไวยมภู (ดำรงตำแหน่งในขณะนั้น) เป็นผู้นำทีมและได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 3 ซึ่งนำชื่อเสียงกลับมาสู่ประเทศไทย ทำให้นานาชาติรู้จักและอยากมาประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ในปีนี้ได้มีการจัดการแข่งขัน 1st Asian Woodball Championship ระหว่างวันที่ 27 - 29 สิงหาคม 2542 ณ รัฐปาหัง ประเทศมาเลเซีย โดยประเทศไทยได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วม 19 คน

ในปี พ.ศ. 2543 เข้าร่วมแข่งขันในรายการ First Woodball Association Cup Invitation Championship 2000 ณ ประเทศสิงคโปร์ ระหว่างวันที่ 5 - 8 สิงหาคม มีนักกีฬาทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 17 คน และได้มีการจัดประชุมสมาชิกสหพันธ์วั้ดบอลแห่งเอเชียด้วย ที่ประชุมมีมติให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน 2nd Asian Woodball Championship

ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2544 ประเทศไทยจึงรับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน 2nd Asian Woodball Championship ระหว่างวันที่ 19 - 22 กุมภาพันธ์ โดยจัดที่สนามวู้ดบอลเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีสมาชิกจากประเทศต่าง ๆ ในแถบเอเชียเข้าร่วมแข่งขัน 8 ประเทศ มีนักกีฬาเข้าร่วมกว่า 300 คน ได้แก่ ไต้หวัน สาธารณรัฐประชาชนจีน ฮองกง สิงคโปร์ มาเลเซีย เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และไทย

ในปี พ.ศ. 2549 ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันวู้ดบอลมหาวิทยาลัยโลก จัด ณ กรุงเทพมหานคร มีมหาวิทยาลัยศรีปทุม ร่วมกับสมาคมวู้ดบอลเป็นเจ้าภาพ มีประเทศเข้าร่วมทั้งหมด 12 ประเทศ คือ ญี่ปุ่น เกาหลี ฮองกง จีน ไต้หวัน มาเก๊า มาเลเซีย สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา ไครเอเชีย อิตาลี และไทย ในการแข่งขันครั้งนี้ไทยสามารถครองชนะเลิศประเภทชายเดี่ยวและทีมชาย ส่วนทีมหญิงได้รองชนะเลิศ

ในปี พ.ศ. 2551 กีฬาวู้ดบอลได้รับการบรรจุให้เข้าร่วมแข่งขันในกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทย (ซุมพรเกมส์) เป็นครั้งแรกและมีรายการแข่งขันที่สมาคมวู้ดบอลแห่งประเทศไทย มีส่วนร่วมการแข่งขันทั้งในและนอกประเทศ ดังนี้

- รายการแข่งขันวู้ดบอล the 3rd World Cup Woodball Championship 2008 ณ ประเทศสิงคโปร์

- มหกรรมกีฬาผู้สูงอายุ ครั้งที่ 2 ในเดือนสิงหาคม 2551 ณ จังหวัดมหาสารคาม

- รายการแข่งขันวู้ดบอล the 7th Japan Open Woodball International Championship 2008 ณ ประเทศญี่ปุ่น

- รายการแข่งขัน the 1st Asian Beach Games, Bali 2008. ณ เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ภายใต้การดำเนินการของสหพันธ์โอลิมปิกแห่งเอเชีย (OCA) และในครั้งนี้ประเทศไทยสามารถชนะเลิศเหรียญเงินในการแข่งขันทั้งประเภททีมชายและทีมหญิง

ในปี 2555 กีฬาวู้ดบอล ได้รับการบรรจุให้เข้าร่วมการแข่งขันครั้งแรกในกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 40 ณ จังหวัดขอนแก่น “ขอนแก่นเกมส์”

ในปี 2556 กีฬาวู้ดบอล ได้รับการบรรจุให้เข้าร่วมการแข่งขันเป็นครั้งแรกในกีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 29 ณ จังหวัดมหาสารคาม “มหาสารคามเกมส์”

กีฬาวู้ดบอลนับเป็นกีฬาที่เป็นทางเลือกหนึ่งในการออกกำลังกาย และสามารถใช้ในการเล่นแข่งขัน เหมาะกับทุกเพศและสามารถเล่นได้ทุกวัย ปัจจุบันกำลังเป็นที่นิยมเล่น อาจมีสาเหตุเพราะ

1. เป็นกีฬาที่เล่นง่ายและสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว ไม่มีกฎกติกาซับซ้อน ไม่ต้องฝึกทักษะนานก็สามารถเล่นได้
2. เป็นการฝึกสมาธิ แข่งขันกับตัวเอง และอีกทั้งเป็นการออกกำลังกายที่สนุกสนานเพลิดเพลินด้วย
3. วิธีการเล่นมีลักษณะคล้ายกอล์ฟ แต่สามารถเล่นได้กับทุกสนาม เช่น สนามหญ้า สนามดิน ชายหาด ในที่ร่มหรือกลางแจ้ง
4. อุปกรณ์มีราคาไม่แพง เสียค่าใช้จ่ายน้อย มีเพียงไม้ 1 อัน กับลูกและประตูก็น่าเล่นได้
5. สามารถเล่นได้ทุกเพศ ทุกวัย

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้หัดเล่นกีฬาฟุตบอล¹

กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่นอกจากจะช่วยเสริมสร้างและรักษาสมรรถภาพทางกายที่ดีแล้วยังเป็นกีฬาที่ส่งเสริมการฝึกสมาธิเพื่อรวบรวมใจให้เป็นหนึ่งเดียวกับลูกฟุตบอล ไม้ตี และประตู เป็นกีฬาที่ช่วยสร้างสรรค์แนวคิดในการวางแผน โดยผู้เล่นจะต้องวางแผนในการคาดคะเนเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ของสนาม หากสนามนั้นมีลักษณะไม่ราบเรียบจะเป็นสิ่งท้าทายการวางแผนของผู้เล่นว่าจะใช้น้ำหนักในการตีลูกฟุตบอลเท่าใด ลูกฟุตบอลจึงจะไม่ออกนอกเขตที่ทำให้ผู้เล่นต้องเสียคะแนน

สิ่งที่พึงควรระวังในการตีลูกฟุตบอลให้เข้าประตู กลับเป็นระยะทางซึ่งถ้าใกล้กับประตูมาก บ่อยครั้งที่พบว่าไม่สามารถตีลูกให้เข้าได้ ลูกกระดอนออกไป ดังนั้น การลงน้ำหนักของผู้เล่นให้เหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง การฝึกทักษะเพื่อตีลูกฟุตบอลให้เข้าประตูนั้น ควรฝึกอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญและแม่นยำในการตีลูกให้เข้าประตู และพยายามหาวิธีที่จะไม่เสียคะแนนให้ได้

เทคนิคสำคัญในการเล่นกีฬาฟุตบอล²

1. ผู้เล่นต้องประสานความคิด มือที่ใช้ในการตีลูกฟุตบอลตลอดจนประตูให้เป็นหนึ่งเดียว และลงน้ำหนักในการตีให้พอดีกับสถานการณ์ต่าง ๆ ลูกจึงจะสามารถเข้าประตูได้อย่างแม่นยำ
2. ผู้เล่นมือใหม่ พึงจำไว้ว่าอย่าตีแบบเสี่ยง ๆ จะเสียคะแนนไปอย่างน่าเสียดายมากและให้ตีด้วยความใจเย็น มีสมาธิ จะช่วยได้มาก

¹ คู่มือการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายผู้สูงอายุ สำนักพัฒนาการกีฬา สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หน้า 8

² คู่มือการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายผู้สูงอายุ สำนักพัฒนาการกีฬา สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หน้า 9

นักกีฬามือใหม่ พบว่าวู้ดบอลสอนให้ผู้เล่นเกิดปรัชญาแนวคิดในการดำรงชีวิตให้อยู่ได้อย่างเป็นสุขในสภาพเศรษฐกิจพอเพียง สอนให้ใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังเมื่อพบปัญหาชีวิต เช่นเดียวกับพบสนามขรุขระและเป็นเนินสูงลาดลง ทำให้มีสติในการวางชีวิตอย่างระมัดระวังมากขึ้นและถ้าสถานการณ์แห่งชีวิตราบเรียบ เช่น สนามที่ราบเรียบจะทำให้ผู้เล่นประมาทตีแบบสบาย ๆ และทำให้เสียคะแนนไปโดยไม่ตั้งใจ ดังนั้น จึงสรุปว่า หากชีวิตราบเรียบคนเราก็ต้องไม่ประมาทเช่นกัน **ความมีสติจะช่วยนำพาชีวิตไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจในตนเองตลอดไป**

ทักษะพื้นฐานการเล่นกีฬาวู้ดบอล

การเล่นกีฬาทุกชนิดควรเริ่มจากการฝึกทักษะพื้นฐานที่ถูกต้อง เพราะทักษะพื้นฐานจะทำให้ผู้เล่นมีการพัฒนาการเล่นได้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ การเล่นกีฬาวู้ดบอลก็เช่นกัน มีทักษะพื้นฐานที่สำคัญ ดังนี้

1. การจับไม้ (Grip) การจับไม้วู้ดบอลนั้นขึ้นอยู่กับความถนัดของผู้เล่นแต่ละคน ที่นิยมกัน มี 3 แบบ (ดูภาพประกอบ)

แบบที่ 1 อินเตอร์ล็อกกิ้ง ให้จับไม้ด้วยมือซ้ายที่ปลายของด้าม จากนั้นจับไม้ด้วยมือขวาต่อจากมือซ้ายโดยนิ้วก้อยของมือขวาเกี่ยวกับนิ้วชี้ของมือซ้าย

แบบที่ 2 โอเวอร์แลปปีง จับไม้คล้ายแบบที่ 1 แต่ให้นิ้วก้อยของมือขวาทับระหว่างนิ้วชี้และนิ้วกลางของมือซ้าย

แบบที่ 3 เบสบอล จับไม้โดยใช้มือทั้งสองนิ้ววางเรียงต่อกันบนด้ามไม้

2. การยืน (Address) ยืนแยกเท้าให้กว้างกว่าช่วงไหล่เล็กน้อยเพื่อการทรงตัวที่ดี ถ่ายน้ำหนักได้ง่าย ย่อเข่าเล็กน้อยเพื่อความคล่องตัวในการเหวี่ยงไม้ขึ้นตี ตำแหน่งของลูกอยู่ไปทางเท้าซ้าย (ดูภาพประกอบ)

3. การขึ้นไม้และการลงไม้ (Take Back and Down Swing)

3.1 การขึ้นไม้ (Take Back) ประกอบไปด้วย 3 จังหวะ
(ดูภาพประกอบ)

จังหวะที่ 1 ยืนให้ผ่อนคลาย สบาย ๆ แต่มั่นคง

จังหวะที่ 2 หมุนไหล่และแขนให้ขึ้นเป็นขึ้นเดียว
ให้ปลายด้ามไม้ชี้บริเวณหัวเข่า

จังหวะที่ 3 หมุนไหล่ให้มือที่จับไม้อยู่ในระดับหัวไหล่

3.2 การลงไม้ (Down Swing) ประกอบไปด้วย 3 จังหวะ
(ดูภาพประกอบ)

จังหวะที่ 1 หมุนไหล่ลงให้ข้อศอกอยู่ชิดลำตัว
แนวของไม้ขนานกับพื้น

จังหวะที่ 2 ปลดปล่อยไม้ให้กระทบลูก แขนซ้ายจะอยู่
ในแนวเดียวกับด้ามของไม้

จังหวะที่ 3 ปลดปล่อยแขนทั้งสองข้างให้เหวี่ยงออกไป
ไม่ถึงข้อศอกซ้ายเร็ว เพื่อไม่ให้สูญเสียการควบคุมหน้าไม้ จะทำให้การตี
มีน้ำหนักและแม่นยำขึ้น พลังการตีลูกจะมาจากแขนข้านั่นเอง

4. การเล็งเป้าหมาย (Alignment)

ให้ลากเส้นแนวสมมุติจากลูกไปยังเป้าหมาย จากนั้นยืนให้
ปลายเท้าทั้งสองข้างขนานกับเส้นแนวสมมุติเส้นแรก พร้อมทั้งจัดแนวของ
หัวเข่าทั้งสอง สะโพก และหัวไหล่ ให้ขนานกับปลายเท้าทั้งสองข้างด้วย
(ดูภาพประกอบ)

5. การยิงประตู (Shooting)

การยิงประตู จะมี 2 แบบด้วยกัน

แบบที่ 1 การยิงประตูด้านข้างลำตัว (ดูภาพประกอบ)
จะประกอบไปด้วย 4 จังหวะด้วยกัน

จังหวะที่ 1 นั่งในลักษณะเท้าหน้าเท้าตาม

จังหวะที่ 2 ลำตัวตั้งตรง มือซ้ายจับด้ามไม้ไว้

บริเวณร่องของหัวไหล่ เพื่อใช้เป็นจุดหมุน

จังหวะที่ 3 มือขวาอยู่ด้านล่าง ไม้อยู่ในร่องนิ้ว
ระหว่างนิ้วชี้กับนิ้วหัวแม่มือ

จังหวะที่ 4 น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าหน้า 60
เปอร์เซ็นต์ อยู่เท้าหลัง 40 เปอร์เซ็นต์ ตำแหน่งของลูกอยู่ที่ปลายเท้าหน้า
จากนั้น เหวี่ยงไม้โดยใช้มือซ้าย ส่วนมือขวาเป็นตัวส่งแรงไป
ข้างหน้าให้ตรงกับไลน์ (กำหนดจุดและทิศทางการตีของลูก) ที่ต้องการ

แบบที่ 2 การยิงประตูด้านหน้าลำตัว (ดูภาพประกอบ)
จะประกอบไปด้วย 4 จังหวะเช่นกัน

จังหวะที่ 1 ใช้หลักเดียวกับการจับไม้พื้นฐาน

จังหวะที่ 2 ใช้หลักเดียวกับการยืนพื้นฐาน

จังหวะที่ 3 ใช้หลักเดียวกับการเล็งเป้าหมาย

จังหวะที่ 4 ใช้หลักเดียวกับการขึ้นไม้และลงไม้

ซึ่งในการยิงประตูด้านหน้าลำตัวนั้น เท้าทั้งสองต้องยืนให้
แน่นและมั่นคง ใช้เพียงช่วงบนของลำตัว หัวไหล่ และแขนหมุนให้เป็นชิ้น
เดียวกัน ขึ้นและลงไม้ไม่สูง ที่สำคัญที่สุดต้องรักษาแนวแกนของลำตัวให้
นิ่งที่สุด ติดตามไลน์ให้แม่นยำ วางหน้าไม้ให้ตรง

1. การจับไม้ (Grip)

แบบที่ 1
อินเตอร์ล็อกกิ้ง

แบบที่ 2
โอเวอร์แลปป์

แบบที่ 3
เบสบอล

2. การยลน (Address)

3. การขึ้นไม้และการลงไม้ (Take Back and Down Swing)

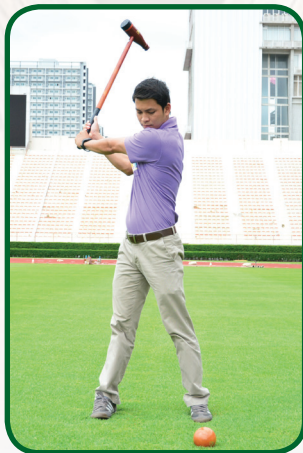
3.1 การขึ้นไม้ (Take Back)

จังหวะที่ 1

จังหวะที่ 2

จังหวะที่ 3

3.2 การลงไม้ (Down Swing)

จังหวะที่ 1

จังหวะที่ 2

จังหวะที่ 3

4. การเล็งเป้าหมาย (Alignment)

5. การยิงประตู (Shooting)

แบบที่ 1 การยิงประตูด้านข้างลำตัว

จังหวะที่ 1

จังหวะที่ 2

จังหวะที่ 3

จังหวะที่ 4

แบบที่ 2 การยิงประตูด้านหน้าลำตัว

จังหวะที่ 1

จังหวะที่ 2

จังหวะที่ 3

จังหวะที่ 4

ภาค 2

กฎ กติกากาบัดบอลล

สนามกาบัดบอลล

ก. หลักการทั่วไป

1. สนามกาบัดบอลลควรใช้เป็นสนามหญ้า ททราย หรือดินที่เหมาะสมสำหรับการเล่นและการแข่งขัน
2. สนามกาบัดบอลลสามารถที่จะนำสิ่งกีดขวางตามธรรมชาติ เช่น ต้นไม้ พุ่มไม้ กำแพงเตี้ย ๆ หรือเนินดินเล็ก ๆ มาทำเป็นสิ่งกีดขวางหรือเส้นเขตสนามได้
3. บริเวณสนามการแข่งขันควรจัดให้มีที่สำหรับชมการแข่งขัน ขึ้นมาตามลักษณะภูมิประเทศอย่างเหมาะสม
4. ในสนามการแข่งขันควรมีแผนผังแสดงลักษณะและรายละเอียดของสนามพอสังเขป

ข. การออกแบบสนามกาบัดบอลล

1. ใน 1 สนามกาบัดบอลล ควรมี 12 หรือ 24 สนามการแข่งขัน และแต่ละสนามการแข่งขันจะมีประตูอยู่ 1 ประตู
2. ในจำนวน 12 สนามการแข่งขัน รวมแล้วควรมีระยะทางมากกว่า 700 เมตร
3. พื้นผิวสนามควรเรียบและเสมอกัน
4. สนามการแข่งขันควรจะเป็นทางตรงหรือทางโค้งตามลักษณะธรรมชาติของพื้นที่

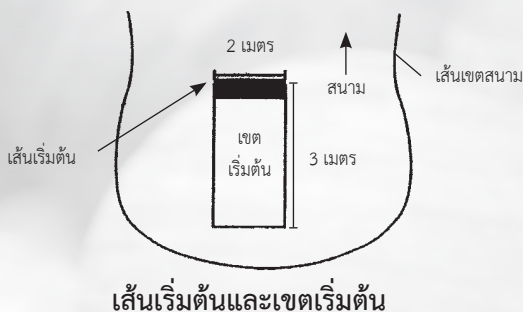

5. บนสนามควรมีการจัดสิ่งกีดขวาง
6. ตามขนาดของสนามวู้ดบอล แต่ละการแข่งขันจะมีระยะแตกต่างกัน ตั้งแต่ 30 - 130 เมตร
7. สนามวู้ดบอลสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามลักษณะภูมิอากาศ แต่ต้องไม่ขัดกับกฎ กติกาเบื้องต้น
8. เส้นเขตสนามการแข่งขันควรใช้เชือกสีขาวหรือสีเหลืองที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1 เซนติเมตร

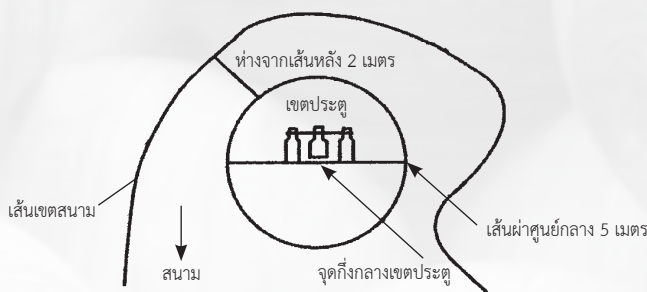
ค. มาตรฐานสนามวู้ดบอล

1. สนามการแข่งขันต้องได้รับการดูแลให้เหมาะสมสำหรับการเล่นอยู่เสมอ
2. ความกว้างของแต่ละสนามการแข่งขันจัดตามลักษณะภูมิประเทศ แต่ควรให้ความกว้างอยู่ระหว่าง 3 - 10 เมตร
3. ระยะทางสั้นกว่า 50 เมตร เรียก สนามขนาดสั้น
ระยะทาง 51 - 80 เมตร เรียก สนามขนาดกลาง
ระยะทาง 81 - 130 เมตร เรียก สนามขนาดยาว
4. ใน 12 สนามการแข่งขันต้องมีอย่างน้อย 4 สนาม ที่เป็นสนามแบบโค้ง (โค้งด้านซ้าย 2 สนาม และโค้งด้านขวา 2 สนาม)
5. ใน 12 สนามการแข่งขัน อย่างน้อย 2 สนาม ต้องเป็นสนามขนาดยาว และอย่างน้อย 2 สนาม ต้องเป็นสนามขนาดสั้น
6. ความยาวของแต่ละสนามการแข่งขัน จะวัดจากจุดกึ่งกลางของเส้นเริ่มต้นไปตามกึ่งกลางของช่องสนามจนไปถึงจุดกึ่งกลางของประตู
7. การเริ่มเล่น ต้องมีการกำหนดเส้นเริ่มที่เรียกว่า เส้นเริ่มต้น โดยเส้นเริ่มต้นจะยาว 2 เมตร และหลังเส้นเริ่มต้นจะลากกลับไป 3 เมตร จะกลายเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมที่เรียกว่า เขตเริ่มต้น

8. ปลายสุดของสนามควรมีเขตประตูที่เป็นวงกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 5 เมตร โดยมีประตูอยู่ตรงกลางและเขตนี้ควรอยู่ห่างจากเส้นหลัง 2 เมตร

9. ประตูตั้งตรงกึ่งกลางเขตประตู และวางหันหน้าไว้ทิศใดของช่องตีก็ได้

10. เขตเริ่มต้นและเขตประตู ควรจะเรียบและไม่มีสิ่งกีดขวาง

ง. การใช้สนาม

1. แต่ละสนามการแข่งขัน ก่อนการแข่งขันเสร็จสิ้นไม่อนุญาตให้กลุ่มต่อไปเข้ามาและเล่นในสนาม

2. ในแต่ละสนามการแข่งขัน อนุญาตให้เล่นได้เพียงกลุ่มละ 4 - 5 คน

3. ในขณะที่มีการแข่งขัน ไม่อนุญาตให้บุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้เล่นและผู้ตัดสินเข้าไปในบริเวณสนาม
4. เมื่อผู้เล่นตีลูก ผู้เล่นคนอื่น ๆ ควรจะอยู่ห่างในระยะ 3 เมตร
5. เมื่อพื้นหญ้าในสนามชำรุด หลุดจากการตี ต้องรีบซ่อมโดยทันที
6. ก่อนการตีลูก ไม่อนุญาตให้ผู้เล่นปรับเปลี่ยนพื้นที่บริเวณที่ตั้งลูกบอล
7. สิ่งกีดขวางที่จัดไว้ในสนาม ไม่อนุญาตให้เลื่อนหรือเคลื่อนที่ตามความพอใจของผู้เล่น
8. กรณีลมพัดแรงหรือฝนตกหนัก ผู้เล่นสามารถขออนุญาตเก็บไปไม้ กิ่งไม้ หรือขยะบนสนามได้

อุปกรณ์วู้ดบอล

ก. หลักการทั่วไป

1. อุปกรณ์วู้ดบอล ประกอบด้วย ลูกบอล ไม้ตี และประตู่
2. อุปกรณ์การเล่นต้องได้มาตรฐาน ภายใต้การรับรองจากสมาคมวู้ดบอลนานาชาติ

ข. มาตรฐานอุปกรณ์การเล่น

1. ลูกบอล

- (1) ลูกบอลมีลักษณะกลมทำจากไม้ มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 9.5 ± 0.2 เซนติเมตร และน้ำหนัก 350 ± 60 กรัม
- (2) บนลูกบอลสามารถเขียนหมายเลขตรงกับหมายเลขผู้เล่น
- (3) รูปร่างและลักษณะของลูกบอลต้องมีลักษณะดังในภาพประกอบ

2. ไม้ตี

- (1) ไม้ตีทำจากไม้เป็นรูปตัวที (T) น้ำหนักประมาณ 800 กรัม
- (2) ไม้ตีมีความยาว 90 ± 10 เซนติเมตร รวมด้ามจับและหัวไม้ตีรูปขวด
- (3) หัวไม้ตียาว 21.5 ± 0.5 เซนติเมตร ด้ามทำของหัวไม้ตีหุ้มยางโดยรอบที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางกลาง 6.6 ± 0.2 เซนติเมตร ความหนาส่วนล่าง 1.3 ± 0.1 เซนติเมตร ความสูง 3.8 ± 0.1 เซนติเมตร ความหนาขอบนอก 0.5 เซนติเมตร
- (4) รูปร่างและลักษณะของไม้ตี มีลักษณะดังในรูปภาพ

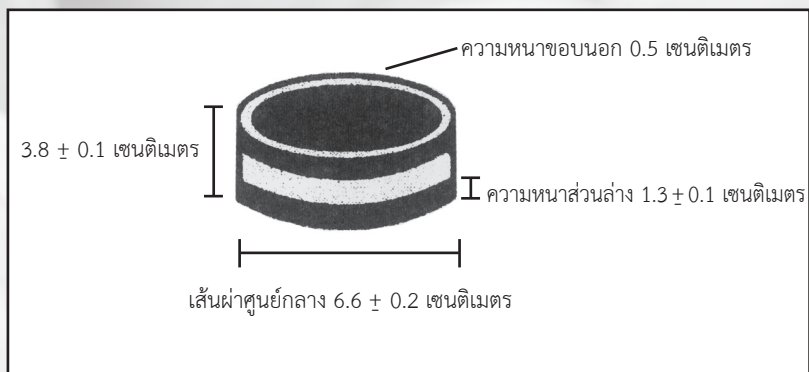
ก. ไม้ตี

ข. หัวไม้ตีรูปขวด

ค. ยางหุ้มหัวไม้

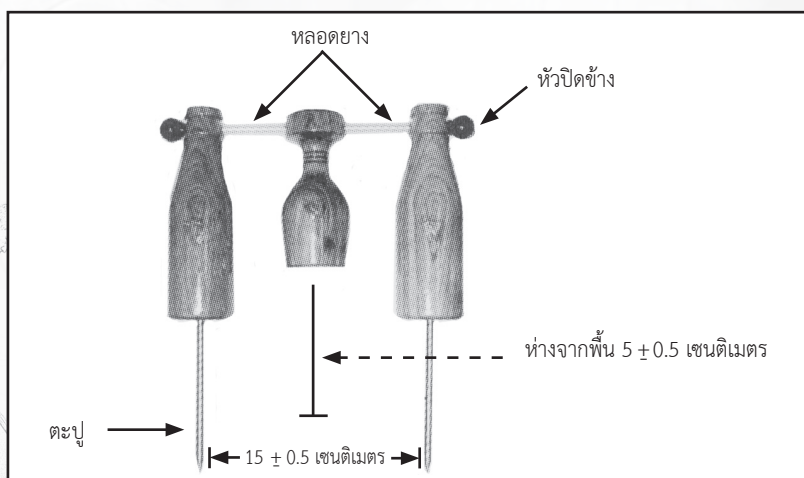

3. ประตุ

(1) ประตุต้องทำจากไม้โดยมีแกนกลางที่ประกอบด้วยวัสดุ 3 ส่วน คือ แกนเหล็ก หลดยาง และหัวปิดข้าง

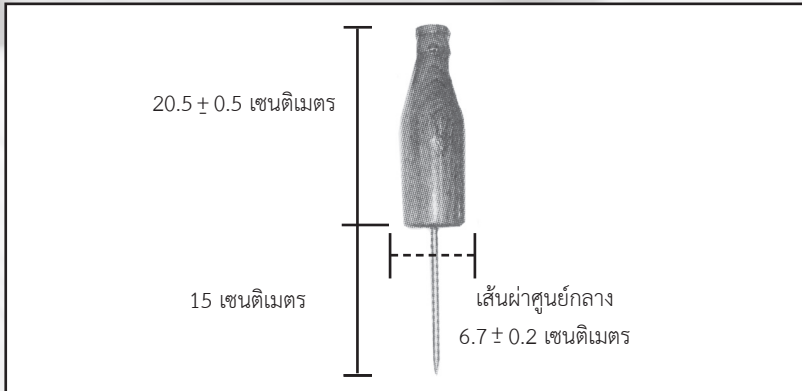
(2) ประตุประกอบด้วย ไม้รูปร่างคล้ายถ้วยอยู่ตรงกลาง ระหว่างขุดทั้งสองที่ปักบนพื้นดิน มีระยะกว้าง 15 ± 0.5 เซนติเมตร โดยวัดจากด้านในของขุดทั้งสองข้าง

(3) รูปร่างและลักษณะของประตุ

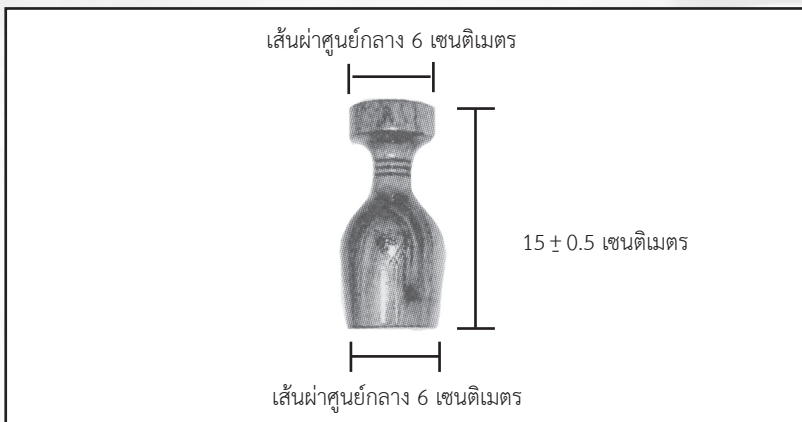

(4) ส่วนประกอบของประตู่

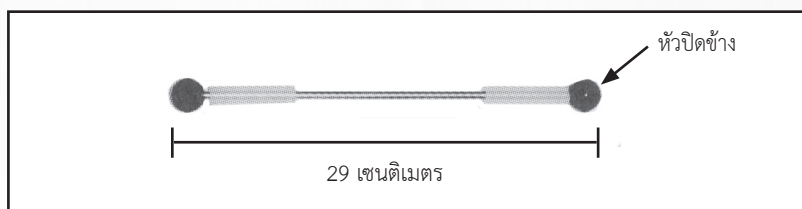
ก. ขวดไม้

ข. ถ้วยไม้

ค. แกนเหล็ก

ประเภทการแข่งขัน

1. ประเภทบุคคล คิดคะแนนแต่ละบุคคล
2. ประเภทคู่ โดยมีทั้งประเภทชายคู่ หญิงคู่ และคู่ผสมโดยคิดคะแนนรวมกัน
3. ประเภททีม คิดคะแนนจากผู้เล่น 4 คน ที่ทำคะแนนได้ดีที่สุดในทีมเดียวกัน

ในการเล่นประเภททีม

1. ทีมและสมาชิกในทีม ประกอบด้วย หัวหน้าทีม โค้ช ผู้ควบคุมทีม และสมาชิกของทีม
2. แต่ละทีมสามารถร่วมและลงทะเบียน 4 - 8 คน (รวมทั้งกัปตัน) แต่เล่นได้เกมหนึ่ง ๆ เพียง 4 - 6 คนเท่านั้น และผลคะแนนประเภททีมจะคิดจาก 4 คน ที่มีคะแนนดีที่สุด

ด้านผู้เล่น

1. ผู้เล่นที่ไม่ได้สมัครและลงทะเบียน ไม่อนุญาตให้ลงเล่น
2. ในการแข่งขันประเภททีม ผู้เล่นต้องสวมชุดกีฬาให้เหมือนกัน ในการแข่งขัน ส่วนประเภทบุคคล ผู้เล่นต้องสวมชุดกีฬาที่เหมาะสม ไม่อนุญาตให้ใส่รองเท้าส้นสูง และเสื้อผ้าไม่เหมาะสมกับการเล่นกีฬา
3. ผู้เล่นควรพกบัตรประจำตัวติดตัว เพื่อการตรวจสอบและยืนยันสถานภาพ

กฎและกติกาสำหรับผู้ตัดสิน

ก. ประธานผู้ตัดสิน (Tournament Director) หรือใช้ อักษรย่อ T.D (ที.ดี) มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. เป็นผู้ชี้ขาดในทุกกรณีที่มีการร้องอุทธรณ์จากผู้แข่งขันและต้องอยู่ภายในบริเวณสนาม ขณะที่การแข่งขันกำลังดำเนินอยู่
2. เป็นผู้ชี้ขาดทุกปัญหาที่ผู้ตัดสินไม่สามารถตัดสินได้
3. เป็นผู้มีอำนาจในการยุติการแข่งขัน เมื่อมีเหตุการณ์จำเป็น เช่น ฝนฟ้าคะนอง แสงสว่างไม่เพียงพอ หรือเปลี่ยนแปลงเวลาการแข่งขัน
4. เป็นผู้มีหน้าที่แต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นธรรม
5. เป็นผู้ควบคุมการแข่งขันให้เสร็จสิ้นและดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน

ข. หัวหน้าผู้ตัดสิน (Chief of Referee)

1. ต้องเข้าใจกติกาวิธีการแข่งขันและควบคุมเกมได้
2. ทำหน้าที่ผู้ตัดสินเกมและพิจารณาแก้ปัญหากรณีเกมมีปัญหา
3. การตัดสินของหัวหน้าผู้ตัดสินถือเป็นสิ้นสุด
4. จะต้องตัดสินปัญหาเพื่อช่วยให้เกมสิ้นสุด
5. ต้องตรวจสอบคะแนนและรับรองผลคะแนนเป็นคนสุดท้าย
6. เรียกประชุมผู้ตัดสินอื่น ๆ กรณีที่มีการประท้วงและรายงานกรณีดังกล่าวให้คณะกรรมการทราบ
7. แจ้งกฎและกติกากอล์ฟให้ผู้เล่นทราบก่อนการแข่งขันในกรณีที่จำเป็น

ก. ผู้ตัดสิน (Referee)

1. ตรวจสอบรายชื่อผู้เล่นและอุปกรณ์การเล่น
2. เรียกให้ผู้เล่นเริ่มเล่นในแต่ละประตู และจัดการจัดลำดับก่อนและหลังในการเล่น
3. ขานคะแนนและจำนวนการตีของผู้เล่นทุกคนเมื่อเสร็จสิ้นในทุกประตู
4. ควบคุมให้ผู้เล่น เล่นเกมให้ครบทุกประตูตามลำดับของสนามแข่งขัน
5. หากมีการผิดกติกา ให้ประกาศขอเวลานอกและเริ่มเล่นใหม่
6. จัดแต้มการตีของผู้เล่นและจำนวนครั้งที่ผิดกติกา
7. ตรวจสอบผลการเล่นและให้ผู้เล่นลงชื่อ เพื่อรับรองผลการเล่น
8. ผู้ตัดสินต้องเคลื่อนที่ไปข้างหน้าในเส้นทางที่ไม่กระทบการตีของผู้เล่น
9. ควรจะยืนในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นท่าทางการตีและทิศทางของลูกบอลได้ชัดเจน

จ. ผู้กำกับเส้น (Linesman)

ช่วยเหลือผู้ตัดสินในการตัดสินการออกของลูกบอลนอกเส้นเขตสนามและบ่งชี้จุดที่ลูกบอลออกนอกเส้นเขตสนาม

เกมการเล่น

ก. หลักการทั่วไป

1. เกมการเล่นต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์และระเบียบของผู้จัดการแข่งขันและกติกาเล่นวู้ดบอล
2. ผู้เล่นทุกคนควรจะให้ครบทั้ง 12 หรือ 24 สนามการแข่งขันและผลการตัดสินสุดท้ายจะได้อาจจากการนับจำนวนครั้งการตี
3. ในกรณีผู้เล่นไม่ได้เล่นจนจบเกม จะไม่นับแต้ม

ข. ระบบการแข่งขัน

1. ประเภทของการแข่งขัน แบ่งออกเป็น
 - (1) การแข่งขันประเภทบุคคล
 - (2) การแข่งขันประเภทคู่ โดยมีทั้งประเภทคู่ชาย คู่หญิง และคู่ผสม
 - (3) การแข่งขันประเภททีม
2. วิธีการเล่น แบ่งออกเป็น
 - (1) การแข่งขัน นับจำนวนการตี ผู้เล่นที่เล่นครบทั้ง 12 หรือ 24 สนามการแข่งขัน และตีได้น้อยครั้งที่สุดเป็นผู้ชนะ
 - (2) การแข่งขัน นับจำนวนสนามการแข่งขันที่ดี ผู้เล่นที่ชนะในแต่ละสนามของทั้ง 12 หรือ 24 สนามการแข่งขันมีจำนวนสนามที่ชนะมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

ค. ขั้นตอนการแข่งขัน

1. การเริ่มเล่น
 - (1) เมื่อผู้ตัดสินประกาศให้เริ่มการแข่งขัน ผู้เล่นควรเริ่มเล่นตามลำดับที่กำหนดหรือตามการจับสลาก

(2) หากผู้เล่นมาสาย 5 นาที หรือปฏิเสธการเล่นหลังจากที่ผู้ตัดสินประกาศให้เริ่มเล่น ผู้เล่นคนนั้นจะถูกตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน

(3) ขณะที่ผู้เล่นเข้าไปเล่นบริเวณเขตเริ่มต้น ผู้เล่นท่านอื่นต้องถอยไปอยู่บริเวณด้านหลังของเขตเริ่มต้นเพื่อความปลอดภัย

(4) การตีครั้งแรกลูกบอลต้องวางในบริเวณเขตเริ่มต้นและตีไปในทิศทางของประตู

2. ขั้นตอนในการเล่น

(1) ในการเล่น ลูกบอลที่เล่นต้องถูกตีให้ผ่านแกนกลางของประตูและอยู่ด้านหลังของถ้วยไม้ จึงจะสิ้นสุดการแข่งขันในแต่ละประตู

* ถ้าลูกบอลผ่านประตูแล้วไหลกลับมาสัมผัสกับถ้วยไม้ก็ให้ถือว่าสิ้นสุดการตี ณ ประตูนั้น ด้วยการรู้เห็นของพยาน โดยผู้ตัดสินผู้กำกับเส้น หรือผู้เล่นส่วนใหญ่เห็นชอบในกรณีที่ผู้ตัดสินและผู้กำกับเส้นไม่เห็น ถ้ามีการโต้เถียงระหว่างผู้เล่นให้ตัดสินด้วยตำแหน่งที่ลูกบอลอยู่ในเวลานั้น

(2) ระหว่างการเล่น หากลูกบอลกลิ้งออกพ้นด้านนอกเขตสนามทั้งลูก ให้ถือว่าเป็นการออกนอกสนาม

* ถ้าลูกบอลกลิ้งออกนอกเส้นเขตสนาม หลังจากนั้นกลิ้งกลับมาสัมผัสกับเส้นเขตสนามก็ให้ถือว่าเป็นการออกนอกสนาม ด้วยการรู้เห็นของพยาน โดยผู้ตัดสิน ผู้กำกับเส้น หรือผู้เล่นส่วนใหญ่เห็นชอบ ในกรณีที่ผู้ตัดสินและผู้กำกับเส้นไม่เห็น ถ้าเกิดการโต้เถียงระหว่างผู้เล่น ให้ตัดสินด้วยตำแหน่งที่ลูกบอลอยู่ในเวลานั้น

(3) เมื่อลูกบอลออกนอกสนาม ให้นำลูกบอลมาวางยังตำแหน่งจุดที่ออกและใช้จุดนั้นเป็นศูนย์กลางในการวางเขตรัศมี 2 หัวไม้ตี

(4) ถ้าลูกบอลตกลงในอุปสรรคต่าง ๆ เช่น หลุม ต้นไม้ ป่าละเมาะ แอ่งน้ำ เป็นต้น และไม่สามารถตีลูกบอลได้ ให้เก็บลูกบอลมาวางที่ตำแหน่งของจุดอุปสรรคเข้าไปในเขตสนาม และให้ถือว่าเป็นการออกนอกสนามจะถุกนับเพิ่มอีก 1 แต้ม

(5) ระหว่างการเล่น เมื่อผู้เล่นเริ่มยกไม้ขึ้นตี ผู้เล่นอื่น ๆ ต้องถอยไปอยู่บริเวณด้านข้างของเขตสนาม หรือบริเวณด้านหลังของผู้ตี โดยถอยให้ห่างมากกว่า 3 เมตร

(6) สามารถจะตีลูกบอลให้เข้าประตูทั้งด้านหน้าและด้านหลังของประตู เมื่อลูกบอลวิ่งผ่านเข้าประตูให้ถือว่าได้สิ้นสุดการตี ณ ประตูนั้น

(7) ระหว่างการเล่นหากมีเหตุการณ์ตามธรรมชาติบังเอิญเกิดขึ้น การแข่งขันจะเล่นต่อหรือหยุด ให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของหัวหน้าผู้ตัดสิน

(8) การเล่นสนามการแข่งขันถัดไป ต้องมีการจัดลำดับในการเล่นและจะมีการหมุนเวียนผู้เล่นลำดับต่อไปเป็นผู้เริ่มเล่น

(9) เมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลงใน 1 สนาม สามารถเริ่มการแข่งขันในสนามการแข่งขันถัดไปได้ด้วยผู้เล่นคนเดิม

(10) ระหว่างการเล่น ถ้าผู้เล่นต้องการเปลี่ยนอุปกรณ์จะอนุญาตให้เปลี่ยนเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันแต่ละสนาม (ยกเว้นอุปกรณ์เสียหาย) อนุญาตให้ใช้เมื่อได้รับการตรวจจากผู้ตัดสินแล้ว

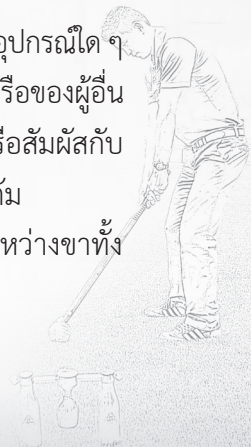
(11) ในการตี ผู้เล่นตีลูกบอลและไม้ตีหัก กรณีนี้จะถูกนับเพิ่ม 1 แด้ม และผู้เล่นไม่สามารถเล่นต่ออีกจนกว่าจะถึงลำดับครั้งถัดไป

(12) กรณีลูกบอลถูกชนโดยลูกบอลจากสนามการแข่งขันอื่น แล้วลูกบอลกลิ้งไปตกในที่ตำแหน่งใหม่ถือว่าให้ใช้ตำแหน่งนั้นเล่นต่อไป ถ้าลูกบอลถูกชนออกนอกสนามให้ถือว่าเป็นการออกนอกเขตสนามแต่มิฉะนั้นนับแอดัมเพิ่ม

(13) ผู้เล่นไม่ใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายหรืออุปกรณ์ใด ๆ มาสัมผัสกับลูกบอลที่กำลังเล่นในสนามไม่ว่าจะเป็นของตนเองหรือของผู้อื่น

(14) ในการยิงประตู ผู้เล่นห้ามใช้ไม้ตีไปถูกหรือสัมผัสกับประตู หากไม้ตีถูกหรือสัมผัสให้ถือว่าเป็นการออกนอกเขตสนามแต่มิฉะนั้นนับแอดัมเพิ่ม

(15) การตีลูกบอล ผู้เล่นต้องไม่ถือไม้ตีอยู่ระหว่างขาทั้งสองข้าง มิฉะนั้นจะถือว่าเป็นพาวล์ ถูกนับเพิ่ม 1 แด้ม

(16) กรณีลูกบอลอยู่นอกเขต 5 เมตร ห่างจากประตูผู้เล่นที่ทำประตูได้สำเร็จให้ลดครั้งที่ตี 1 แต้มจากที่ทำได้

(17) ในกรณีสนามขนาดกลางและสนามขนาดยาว จะถูกกำหนดเส้น 30 เมตร ผู้เล่นที่ตีลูกบอลครั้งแรกและลูกบอลไม่ถึงเส้น 30 เมตร จะถูกนับเพิ่ม 1 แต้ม ถ้าบอลออกนอกสนามและไม่ถึงระยะ 30 เมตร ให้ใช้ข้อกำหนดเดียวกับการออกนอกสนาม ถ้าลูกบอลผ่านเส้น 30 เมตร และออกนอกสนามให้ใช้ข้อกำหนดเดียวกับการออกนอกสนาม

3. การสิ้นสุดการเล่น

(1) ผู้เล่นแต่ละคนควรมีการจดบันทึกจำนวนครั้งที่ตีในแต่ละสนามแข่งขันเพื่อยืนยันคะแนนของตนเองและถ้าจำนวนครั้งที่ตีทั้ง 12 หรือ 24 สนามการแข่งขัน มีการบันทึกไม่ครบจากกรรมการ ถือว่าผู้เล่นนั้นไม่สิ้นสุดการแข่งขัน จะไม่มีการนับผลรวมการแข่งขัน

(2) การตัดสิน

ก. การแข่งขันนับจำนวนการตี

ก.1 การแข่งขันแบบนับจำนวนการตีผู้เล่นทุกคนจะถูกตัดสินจากจำนวนครั้งที่ตี โดยผู้เล่นที่ตีน้อยครั้งที่สุดจะเป็นผู้ชนะ ในกรณีที่ตีจำนวนครั้งที่ตีเท่ากัน ให้นับว่าผู้ใดที่ตีได้จำนวนครั้งที่ตีน้อยที่สุดในประตูสุดท้ายเป็นผู้ชนะ หากยังเสมอกันนับจำนวนครั้งที่ประตูถัดขึ้นไปอีก (ประตูที่ 11 ยังเท่ากันก็นับจำนวนครั้งที่ประตู 10)

ก.2 ในการตัดสินประเภททีมจะนับคะแนนรวมจากผู้เล่นที่ดีที่สุด 4 คนในทีม ทีมที่คะแนนรวมน้อยที่สุดจะเป็นทีมที่ชนะ กรณีคะแนนรวมเท่ากัน ในทีมที่มีผู้เล่นคนใดคนหนึ่งตีน้อยครั้งที่สุดจะเป็นทีมชนะ

ข. การแข่งขันนับตามจำนวนสนามแข่งขันที่ดีที่สุดสำหรับทุกการแข่งขัน ผู้เล่นที่มีจำนวนสนามที่ชนะมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ กรณีที่ได้จำนวนสนามที่ชนะเท่ากันจะจัดให้มีการแข่งขันพิเศษเพื่อตัดสิน ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าผู้ตัดสินเพื่อให้ได้ซึ่งผลการตัดสินสุดท้าย

การละเมิดกฎในการเล่นครั้งแรกและการลงโทษ

1. หลังจากผู้เล่นอยู่ในตำแหน่งการเล่น เมื่อผู้ตัดสินให้สัญญาณมือเริ่มเล่น (ตีลูก) ผู้เล่นต้องตีลูกภายใน 10 วินาที ผู้ฝ่าฝืนจะถูกเตือนครั้งแรก หากฝ่าฝืนอีกครั้งจะถูกลงโทษโดยจะถูกลงโทษเพิ่ม 1 แต้ม
2. เมื่อตีครั้งแรก ผู้เล่นต้องวางลูกบอลบนเส้นเริ่มต้นหรือในเขตเริ่มต้น และต้องตีในขณะที่ผู้เล่นอยู่กับที่
3. เมื่อผู้เล่นตีครั้งแรกพลาดลูกบอลไม่เคลื่อนจากเขตเริ่มต้น ให้นับเป็นการตี 1 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เล่นต้องตีครั้งแรกอีกครั้ง และจะนับเป็นการตีครั้งที่ 2

การละเมิดกฎในการตีและการลงโทษ

1. ทุกครั้งที่ผู้เล่นตีบอล ควรยืนด้วยเท้าทั้ง 2 ข้าง จับไม้ตีด้วยมือทั้งสองข้าง และตีที่ด้านหลังลูกบอล ระหว่างการตีจะไม่มีการเคลื่อนที่ไม่ดีขณะกำลังเดิน ผู้ฝ่าฝืนจะถูกลงโทษโดยจะถูกลงโทษเพิ่ม 1 แต้ม และจะตีครั้งต่อไปจากตำแหน่งใหม่ของลูกบอล

2. ในการตี ผู้เล่นอาจลงตีซ้อมโดยตีไม้สัมผัสลูกบอล ทั้งหมดนี้จะไม่นับแต้ม แต่ไม่ควรซ้อมอย่างซ้ำ ๆ หลายครั้ง เพราะจะส่งผลให้การแข่งขันล่าช้า ผู้ฝ่าฝืนจะถูกตักเตือนในครั้งแรก หากฝ่าฝืนอีกครั้งจะถูกลงโทษโดยจะถูกลงโทษเพิ่ม 1 แต้ม

3. เมื่อผู้เล่นตีอีกครั้ง ควรตีลูกภายใน 10 วินาที หากฝ่าฝืนจะถูกเตือนครั้งแรก หากฝ่าฝืนอีกครั้งจะถูกลงโทษโดยจะถูกลงโทษเพิ่ม 1 แต้ม

4. ขณะที่ผู้เล่นกำลังตีลูกบอล ไม่อนุญาตให้ผู้เล่นคนอื่นเดินเข้าหรือเดินตัดหน้าสนาม ผู้ใดฝ่าฝืนจะถูกลงโทษโดยจะถูกลงโทษเพิ่ม 1 แต้ม

5. ขณะที่ผู้เล่นกำลังตีลูกบอล ผู้เล่นคนอื่นไม่ควรส่งเสียงตะโกนหรือพูดไม่สุภาพที่ส่งผลต่อการตีของผู้เล่น ผู้ฝ่าฝืนจะถูกลงโทษโดยจะถูกลงโทษเพิ่ม 1 แต้ม

6. การตีลูกบอล ผู้เล่นที่เหวี่ยงไม้ตีสัมผัสลูกบอลหรือลูกบอลเคลื่อนไหวยถือว่าเป็นการตี และนับ 1 แต้ม

7. การตีลูกบอล ผู้เล่นต้องตีลูกบอลด้วยหัวไม้ตี หรือด้านท้ายของไม้ตีเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ใช้ด้านข้าง หรือด้ามจับของไม้ตี ผู้ฝ่าฝืนจะถูกลงโทษโดยจะถูกลงโทษเพิ่ม 1 แต้ม และจะตีครั้งต่อไปจากตำแหน่งใหม่ของลูกบอล

8. ไม่อนุญาตให้ใช้ไม้ตีผลักหรือดันลูก ผู้ฝ่าฝืนจะถูกลงโทษ โดยจะถูกนับเพิ่ม 1 แต้ม และจะตีครั้งต่อไปจากตำแหน่งใหม่ของลูกบอล
9. ไม่อนุญาตให้ตีบอลซ้ำ (ขณะที่ลูกบอลกำลังวิ่งอยู่) ผู้ฝ่าฝืน จะถูกลงโทษโดยจะถูกนับเพิ่ม 1 แต้ม และจะตีครั้งต่อไปจากตำแหน่งใหม่ ของลูกบอล

การละเมิดกฎในการเล่นและการลงโทษ

1. ผู้เล่นที่ถูกบอลห่างจากประตูมากกว่าจะได้เป็นผู้ตีก่อนหรือขึ้นกับดุลยพินิจของผู้ตัดสิน ผู้เล่นไม่สามารถเล่นได้ตามใจตนเอง ผู้ฝ่าฝืนจะถูกโทษโดยจะถูกลูกเพิ่ม 1 แต้ม และจะตีครั้งต่อไปจากตำแหน่งใหม่ของลูกบอล
2. ผู้เล่นที่ดีลูกบอลออกนอกเส้นเขตสนาม โดยไม่สัมผัสกับเส้นเขตสนามถือว่าเป็นการออกนอกสนามจะถูกลูกเพิ่ม 1 แต้ม
3. ในระหว่างการแข่งขัน หากลูกบอลไปขวางทางผู้เล่นคนถัดไป ผู้เล่นสามารถขออนุญาตดีลูกบอลก่อน หรือหยิบลูกบอลขึ้น และทำเครื่องหมายไว้ได้ ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้ความยินยอมของผู้ตัดสิน หากผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งผู้ตัดสิน จะถูกลงโทษโดยจะถูกลูกเพิ่ม 1 แต้ม
4. หากลูกบอลชนสิ่งกีดขวางที่นำมาทำเป็นเส้นเขตสนามแล้วกระดอนอยู่บนสนามไม่ถือว่าเป็นการออกนอกเส้นสนาม แต่หากลูกบอลชนสิ่งกีดขวางแล้วออกนอกเส้นเขตสนามถือว่าเป็นการออกนอกสนาม
5. เมื่อผู้เล่น เล่นในเขตสนามที่มีความโค้ง ต้องเล่นไปตามทางบนสนาม ไม่อนุญาตให้ดีลูกบอลลอยออกนอกสนามเพื่อเป็นการตมูม หากลูกลักษณะเช่นนี้ จะนับว่าเป็นลูกออกนอกสนามทันที
6. เมื่อลูกบอลในสนามมีการชนกัน
 - (1) ลูกบอลที่ถูกชนกลิ้งไป และไม่ออกนอกสนาม ให้ใช้ตำแหน่งใหม่ของลูกบอลในการตีครั้งต่อไป
 - ลูกบอลที่ถูกชนกลิ้งไปและผ่านประตูให้ถือว่าเป็นการสิ้นสุดการแข่งขันประตุนั้นของเจ้าของลูกในสนามนั้น
 - ลูกบอลที่ถูกชนกลิ้งไปและออกนอกเส้นเขตสนามให้ถือว่าเป็นการออกนอกสนาม แต่ไม่นับแต้มเพิ่ม และ ใช้จุดออกนั้นเป็นศูนย์กลางวัดเข้ามารัศมี 2 หัวไม้ตีเพื่อตีครั้งต่อไปของเจ้าของลูก

- (2) ลูกบอลของผู้ตีชนและออกเส้นเขตสนามถือว่าเป็นการออกนอกสนามจะถูกลบเพิ่ม 1 แต้ม
- (3) ลูกบอลของผู้ตีชนและไม่ออกนอกสนามให้ใช้จุดที่ลูกบอลหยุดตำแหน่งใหม่ในการตีครั้งต่อไป
7. ในขั้นตอนการเล่น ถ้าผู้เล่นไม่มีน้ำใจนักกีฬา ผู้ตัดสินจะตักเตือนให้ปรับปรุงพร้อมกับถูกลงโทษโดยถูกลบเพิ่ม 1 แต้ม หากยังกระทำการฝ่าฝืนซ้ำ จะถูกยกเลิกและตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน
8. เมื่อผู้เล่นในสนามใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายหรืออุปกรณ์ใด ๆ มาสัมผัสลูกบอลของตนเองหรือของผู้อื่นจะถูกลงโทษโดยจะถูกลบเพิ่ม 1 แต้ม และให้ใช้จุดที่ลูกบอลหยุดเป็นตำแหน่งใหม่ในการตีครั้งต่อไป
9. เมื่อผู้เล่นในสนามตีลูกบอลด้วยท่าที่ไม่เป็นไปตามกฎ หรือตีลูกบอลด้วยท่าที่ไม่ดีอยู่ระหว่างขาทั้งสองข้างจะถูกลงโทษโดยจะถูกลบเพิ่ม 1 แต้ม และให้ใช้ตำแหน่งใหม่ของลูกบอลในการตีครั้งต่อไป (ถ้าลูกบอลผ่านประตู กรณีนี้จะไม่ยอมรับเป็นการเข้าประตู)

การละเมิดกฎในเขตประตูและการลงโทษ

1. ผู้ตัดสินสามารถตัดสินใจในการเรียงลำดับการตีตามเงื่อนไขของการตีลูกบอลภายในเขตประตู โดยหลักปฏิบัติแล้ว ลูกบอลที่อยู่ใกล้ประตูมากที่สุดจะเป็นผู้ได้ตีก่อน หากผู้เล่นฝ่าฝืนกฎจะถูกลงโทษโดยจะถูกลงเพิ่ม 1 แต้ม และให้ใช้ตำแหน่งใหม่ของลูกบอลในการตีครั้งต่อไป (ถ้าลูกบอลผ่านเข้าประตู กรณีนี้จะไม่ยอมรับเป็นการเข้าประตู)

2. ผู้เล่นที่มีเจตนาทำให้ประตูเสียหาย จะถูกตักเตือนและถูกลงโทษโดยจะถูกลงเพิ่ม 1 แต้ม หากยังกระทำการฝ่าฝืนซ้ำจะถูกยกเลิกและตัดสิทธิ์จากการแข่งขัน

תא 3

ภาค 3

การให้สัญญาณมือ ของผู้ตัดสินกีฬา伍德บอล

1. สัญญาณการเริ่มเล่น (Start to Play)

ผู้ตัดสินยื่นแขนออกไป และแบฝ่ามือเอียงทำมุม 45 องศา
ชี้ไปยังลูกบอลที่ต้องการให้เริ่มเล่น พร้อมขานหมายเลขผู้เล่นให้ออกมาเล่น

2. สัญญาณการตี (Hand Sign of Hitting)

ผู้ตัดสินยกแขนขึ้นอยู่ในระดับไหล่ ชี้นิ้วไปยังทิศทางที่ประตูตั้งอยู่กับชี้ไปทิศทางที่ผู้เล่นอยู่ พร้อมกับขานครั้งที่ผู้เล่นตี

* ในบางโอกาสผู้ตัดสินจะให้สัญญาณการเริ่มเล่นและการตีต่อเนื่องกัน เช่น หมายเลข 4 ตีครั้งที่ 5

3. สัญญาณลูกออกนอกสนาม (Out of Bounds)
ผู้ตัดสินกำมือโดยชูนิ้วมือขึ้นพร้อมยกมือขึ้นเหนือไหล่
และขานว่า โอ บี (OB) ซึ่งย่อมาจาก Out of Bounds เพื่อแสดงว่า ลูกบอล
ที่ตีไปออกนอกสนาม

4. สัญญาณการทำผิดระเบียบ (Infractions)

ผู้ตัดสินยกแขนขวาขึ้นเหยียดตรงแบฝ่ามือ หันหน้าเข้าหาผู้เล่นที่กระทำความผิดระเบียบ พร้อมแจ้งข้อผิดระเบียบนั้น

5. สัญญาณการขอเวลานอก (Time Out)
ผู้ตัดสินใช้ฝ่ามือทั้งสองข้างทำเป็นรูปตัว T (ที) ตรงหน้าอก
เพื่อขอเวลานอก พร้อมกับแจ้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

6. สัญญาณการผ่านประตู (Through the Gate)

ผู้ตัดสินยืนตรง กำมือโดยยกนิ้วหัวแม่มือขวาไปยังประตูที่ผู้เล่นตีลูกบอลผ่านเข้าประตู พร้อมขานว่า กู้ด (good) เพื่อเป็นการแสดงความยินดีด้วย

รายการ.....กลุ่มที่.....

วันที่: เวลา:

[illegible]

ลายเซ็นหมายเลข 1 ลายเซ็นหมายเลข 2 ลายเซ็นหมายเลข 3 ลายเซ็นหมายเลข 4 ลายเซ็นหมายเลข 5
 ลงชื่อ.....ผู้ตัดสิน.....ผู้ช่วยผู้ตัดสิน

ประตู่ที่ 1 - 12

ใบบันทึกคะแนนวูดบอล

รายการ : กลุมที่ :

วันที่ : / / เวลา :

No.	Name	Gate No.13	Gate No.14	Gate No.15	Gate No.16	Gate No.17	Gate No.18	Gate No.19	Gate No.20	Gate No.21	Gate No.22	Gate No.23	Gate No.24	Total
1		1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
2		1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
3		1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
4		1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	
5		1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	

ลายเซ็นหมายเลข 1 ลายเซ็นหมายเลข 2 ลายเซ็นหมายเลข 3 ลายเซ็นหมายเลข 4 ลายเซ็นหมายเลข 5
ลงชื่อ ผู้ตัดสิน ลงชื่อ ผู้ช่วยผู้ตัดสิน

ประตูที่ 13 - 24

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

1. นางสาวจันทน์ วรสุมนต์	อธิบดีกรมพลศึกษา
2. ดร.ชาญวิทย์ ผลชีวิน	รองอธิบดีกรมพลศึกษา
3. นายธวัช ถาวรสวัสดิ์	รองอธิบดีกรมพลศึกษา
4. นายนิวัฒน์ ลิ้มสุขนิรันดร์	ผู้อำนวยการสำนักการกีฬา
5. นายปภาวิน อัดถศิลปกิจ	กรรมการบริหารสมาคมวู้ดบอล
6. Mr.XIAO XIN SHE	ผู้เชี่ยวชาญภาษาจีน

ผู้แปล

1. Mr.XIAO XIN SHE	แปลต้นฉบับภาษาจีน
2. นายปณณวัชร อัดถศิลปกิจ	แปลต้นฉบับภาษาอังกฤษ

ผู้รวบรวมและเรียบเรียง

นางอารยา ถาวรสวัสดิ์	ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและพัฒนา
สำนักการกีฬา |
|----------------------|---|

ฝ่ายศิลป์

- นายเสกสิทธิ์ สิงห์อุไร

บรรณาธิการ

1. นางอารยา ถาวรสวัสดิ์ ผอ.กลุ่มวิจัยและพัฒนา
สำนักการกีฬา
2. นางรัตนา ทองคำ
3. สิบตำรวจโทหญิง ชุตติกาญจน์ ผาลใจ
4. นายเสกสิทธิ์ สิงห์อุไร
5. นายวิทวัส ขำหุ่น
6. นางสาวพุทธรักษา สถาวรสมิต

พิสูจน์อักษร

1. นายวิทวัส ขำหุ่น
2. สิบตำรวจโทหญิง ชุตติกาญจน์ ผาลใจ
3. นางสาวพุทธรักษา สถาวรสมิต

แสดงแบบ

1. นายสนธิเวช ถาวรสวัสดิ์ การให้สัญญาณมือของผู้ตัดสิน
2. นายอรรถพล ภูดวงจิตร เทคนิคการจับไม้ การตี
และการยิงประตู

Wood Ball

สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา

154 สนามกีฬาแห่งชาติ ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร.0-2214-0120 โทรสาร 0-2214-1808

www.dpe.go.th